

едиѣ водѣ подправенѣ отъ трохи и трицы (русскій квасъ); послѣ пакъ го вадихѣ прѣдъ испытывачитѣ три пѣтя; но и третѣ пѣтя останѣ нѣмъ и безгла-сенъ на всичкытѣ имъ пытанія, като не-рачаше ни сричкѣ да подума, и закар-вахѣ го пакъ въ дупкѣтъ безъ да из-вадятъ нѣщо отъ устаа му. Единѣ су-тринѣ идва единѣ стѣтникъ та го зема и го завежда въ единѣ малѣкъ дворъ обграденъ съ много высокы стѣны. Та-мо го очаквахѣ шесть-мина войны об-рѣжены.

— Заповѣдано ми е да тя убѣѣж, казва му стѣтникътъ. Но ако щешъ да исповѣдашъ най-послѣ тука всичкото, ще ся оставишъ за по-подиръ, а може най-послѣ и да ти ся опрости наказаніето.

— Поскоро-поскоро, отговори Вол-скый, не губи врѣме да не умрѣзва на войницытѣ ти да чакать. Чиновникътъ покры лицето му съ кърпѣ, и. казва му:

— Прѣди да заповѣдамъ да грѣмижтъ, ще изброѣжъ до двадесеть. Примысли си. Една рѣчь е доста да тя отърве. Но осѣдленийтъ нищо не отговори. Чи-новникътъ зе да брой бавно и погрѣ-но, и като казва, двадесеть,—,,*Миръ те!*